

Č. 10.213.

Živnostenské právo: Spadá výroba umělecké keramiky do rozsahu řemeslné živnosti hrnčířské nebo je samostatnou živností svobodnou?

(Nález ze dne 10. prosince 1932 č. 19.489.)

V ě c: Pravoslav H. v R. proti zemskému úřadu v Praze o opověď výroby umělecké keramiky.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Výměrem z 15. ledna 1930 nevzal okresní úřad v Rakovníku na vědomí st-lovu opověď živnosti »výroba umělecké keramiky«, poněvadž neprokázal, že absolvoval odbornou školu (v Bechyni nebo jinou), ani nepředložil průkazu, že se řádně vyučil živnosti hrnčířské. Proti tomu namítal st-l v odvolání, že živnost, kterou opověděl (výroba hliněných sošek) jest živnost svobodná, protože ji živn. řád neuvádí ani mezi živnostmi řemeslnými ani mezi živnostmi koncesovanými. Poněvadž nechce provozovati ani kamnářství ani hrnčířství, má odvolatel za to, že nepotřebuje odbornou školu. Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání z těchto důvodů: Uměleckou keramiku, t. j. výrobu podle modelu od kvalifikovaného umělce (sochaře a pod.) může prováděti buď umělec sám, jde-li o výrobu podle jeho návrhů, jinak však jenom hrnčíř. Poněvadž odvolatel chce vyráběti podle cizích modelů, musil by předložiti průkaz způsobilosti pro řemeslnou živnost hrnčířskou, do jejíhož rozsahu spadá výroba umělé keramiky.

Ve stížnosti do tohoto rozhodnutí podané dovozuje st-l, že řízení jest vadné, poněvadž si úřad nevyžádal posudek odborných korporací a nepřihlédl k posudku obch. komory v Praze z 11. února 1930, který komora podala Okresní jednotě živn. společenstev v R. a ve kterém prohlašuje výrobu sošek z hlíny za živnost svobodnou. Stížnost vytýká dále, že úřad sice tvrdí, že výroba podle modelu spadá do rozsahu živnosti hrnčířské, neuvádí však k tomu ani zákonných ani věcných důvodů. Stížnost dovozuje, že hrnčířství se liší od umělecké keramiky, která není činností řemeslnou, neboť vyrábí předměty zbytné, vždy individuálně se lišící barvou, leskem i jemností vypracování a modelu se použije jenom několikrát.

O stížnosti uvažoval nss takto: — — —

Důvodnou shledal nss námitku, že žal. úřad sice tvrdí, že uměleckou keramiku, to jest výrobu podle modelu, může provádět buď umělec sám, jinak však jenom hrnčíř, ale neuvádí žádných, ani zákonných ani věcných důvodů, proč tuto výrobu může provádět právě jenom hrnčíř.

Žal. úřad nepřihlížeje k tomu, že st-l vyložil svou opověď v ten smysl, že chce provozovat výrobu hliněných sošek, vychází z původní opovědi živnosti umělecké keramiky, a definuje uměleckou keramiku jako výrobu, při které odborník zhotovuje výrobek podle modelu od kvalifikovaného umělce (sochaře a pod.) a prohlašuje, že takovou výrobu může provádět

buď uvedený umělec sám, jinak však jen hrnčíř. Žal. úřad se tu patrně opírá o posudky obch. komry v Praze ze 14. listopadu 1929, z 2. ledna 1930 a z 11. dubna 1930.

Vychází-li žal. úřad z předpokladu, že při umělecké keramice zhotovuje výrobek odborník, pak z toho logicky nutně nevyplývá závěr, že by to musil být právě jenom hrnčíř. Žal. úřad měl tudíž ve svém rozhodnutí uvést konkrétní skutečnosti, které vzal za základ svého rozhodnutí, a dovoditi, jakým myšlenkovým postupem dospěl k svému úsudku, že výroba umělecké keramiky spadá právě jen do rozsahu živnosti hrnčířské a ne snad také do rozsahu živnosti jiné, zejména zda tomu tak jest snad z důvodů technických neb z důvodů historických. Takového odůvodnění bylo třeba tím spíše, ježto úsudek žal. úřadu není logicky nutným závěrem z předpokladů, z nichž vychází, což nejlépe dotvrzuje posudek obch. komory v Praze z 11. února 1930, kterého se st-l dovolává a který přiložil v prvo-pise ke své stížnosti, a v němž komora projevuje názor, že výrobu sošek z hlíny jest — pokud vůbec spadá pod předpisy živn. řádu — pokládati za živnost svobodnou.

Tím, že nař. rozhodnutí není dostatečně odůvodněno, byla ztížena st-li obrana, což zakládá podstatnou vadu, pro kterou musilo být nař. rozhodnutí zrušeno podle § 6 zák. o ss.

Č. 10.214.

Zaměstnanci veřejní: * Kuriální soudce, který před svým odchodem do výslužby byl ustanoven u soudní tabule v Košicích, nemá nároku, aby při úpravě odpočivných požitků jeho podle zák. č. 70/30 určena byla část pensijní základny, vyplývající z funkčního služného podle III. stupnice uvedené v § 6 bodu 3 vl. nař. č. 96/30.

(Nález ze dne 10. prosince 1932 č. 19.490.)

Věc: Vojtěch U. v L. (adv. Dr. Evžen Doktor z Prahy) proti ministerstvu spravedlnosti o úpravu výslužného podle zákona č. 70/1930 a vl. nař. č. 96/1930 Sb.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Podle výnosu uher. min. sprav. ze 17. srpna 1917 byl udělen st-li, tehdy tabulárnímu soudci u soudní tabule v Košicích, titul a charakter královského kuriálního soudce u soudní tabule tamže. Výměrem presidia soudní tabule v Košicích z 12. února 1921 byly jmenovanému od 1. března 1921 poukázány služební požitky dle 3. stupně V. hodn. tř. Rozhodnutím presidenta republiky z 12. dubna 1923 byl st-l přeložen jako kuriální soudce u jmenované soudní tabule na trvalý odpočinek a byly mu výměrem presidia soudní tabule v Košicích z 20. března 1925 od 1. května 1925 poukázány: výslužné ročních 32.286 Kč, t. j. 100% pensijní základny 32.286 Kč (služné podle 3. stupně V. hodnostní třídy 28.536 Kč a 50% místní přídavek pro Prahu 3.750 Kč) na dobu života a jednotný drahotní přídavek ročních 1.440 Kč do odvolání.